

Joan Miró: «Vull ser pintor»

Renuncio, pués, à mi vida actual para dedicarme à la pintura

"No tinc cap dubte que vostès m'acabaran donant la raó", va escriure Joan Miró als divuit anys, després d'anunciar als seus pares que es volia dedicar a la pintura.

Nascut el 20 d'abril de 1893 a Barcelona, el pintor, escultor, gravador i ceramista va ser un dels màxims representants del surrealisme. Va morir a Palma el 25 de desembre del 1983, havent assolit la consagració i el reconeixement internacional. De les seves relacions amb amics, familiars i companys d'ofici se'n conserven prop d'un miler de cartes. L'Editorial Barcino (<http://www.editorialbarcino.cat/index.php/quisom/>) i la Fundació Joan Miró (<http://www.fmirobcn.org/index/>) les han reunit a Epistolari català Joan Miró 1911-1945 (<http://www.editorialbarcino.cat/index.php/epistolari-catala-joan-miro-1911-1945.html>) . La transcripció s'ha fet respectant minuciosament l'ortografia i la puntuació dels documents originals. El recordem entrant a la seva intimitat.

Foto: Joaquim Gomis - Joan Miró? © Hereus de Joaquim Gomis. Fundacio? Joan Miró?, Barcelona.

A Miquel Miró. Barcelona, 2 d'abril de 1911

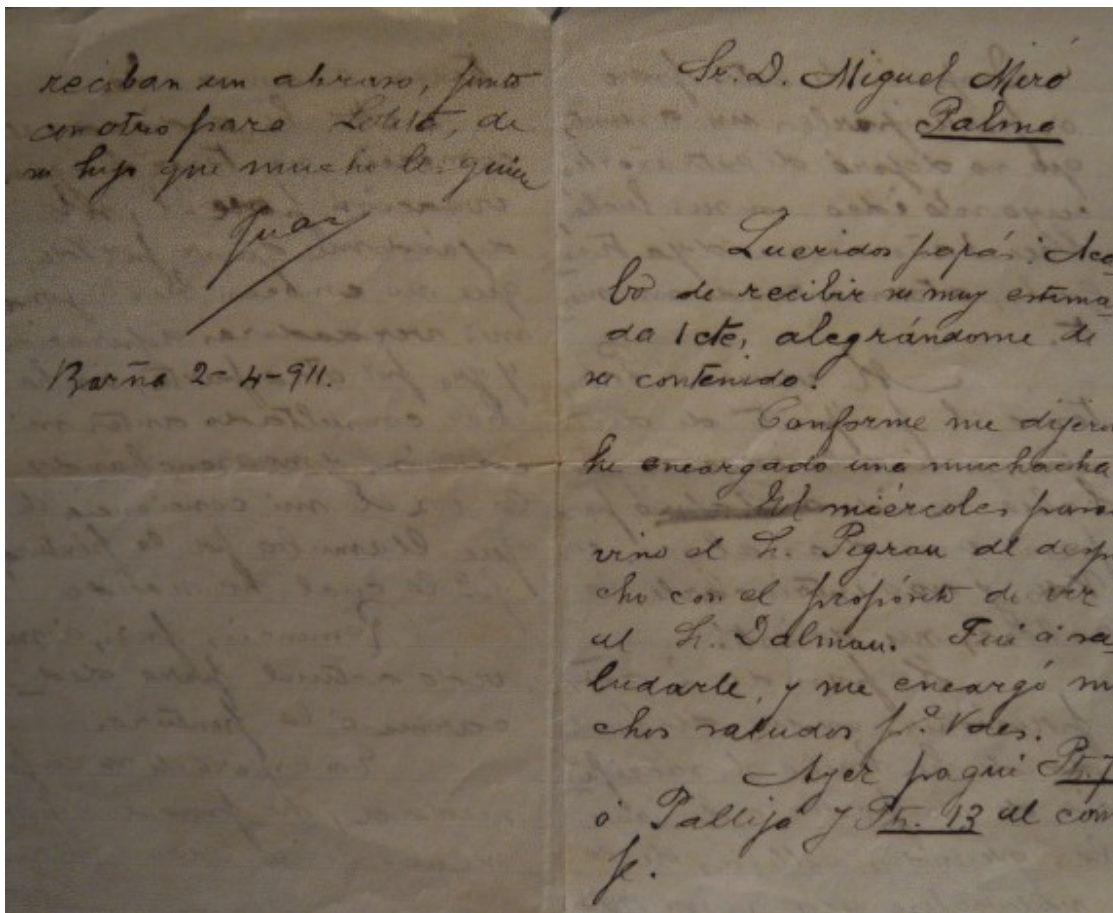
Después de esto, paso à participarles un asunto, que no dejará de extrañarles, cuya sola idea, con sus luchas, hace 1 año no me deja tranquilo, atormentando mi mente.

[?]

He pasado 2 años prisionero en un despacho, donde he hecho el sacrificio de no poder admirar las grandes bellezas de la naturaleza que à mi me tienen enamorado.

Me he dedicado al comercio, sin tener ninguna vocación por él, solo dejándome guiar por Vdes, que no conocen bien à fondo mis verdaderas aspiraciones y yo, por otra parte, sin haber consultado antes mi corazón, y no escuchando la voz de mi conciencia de que llamaba por la pintura para la cual he nacido.

Renuncio, pués, à mi vida actual para dedicarme à la pintura.

Arxiu Successió Miró, Palma de Mallorca

A Miquel Miró. Barcelona, 9 d'abril de 1911

Lo que lamento vivamente es el mal sentido completamente opuesto à mis aspiraciones, con que han interpretado mi carta.

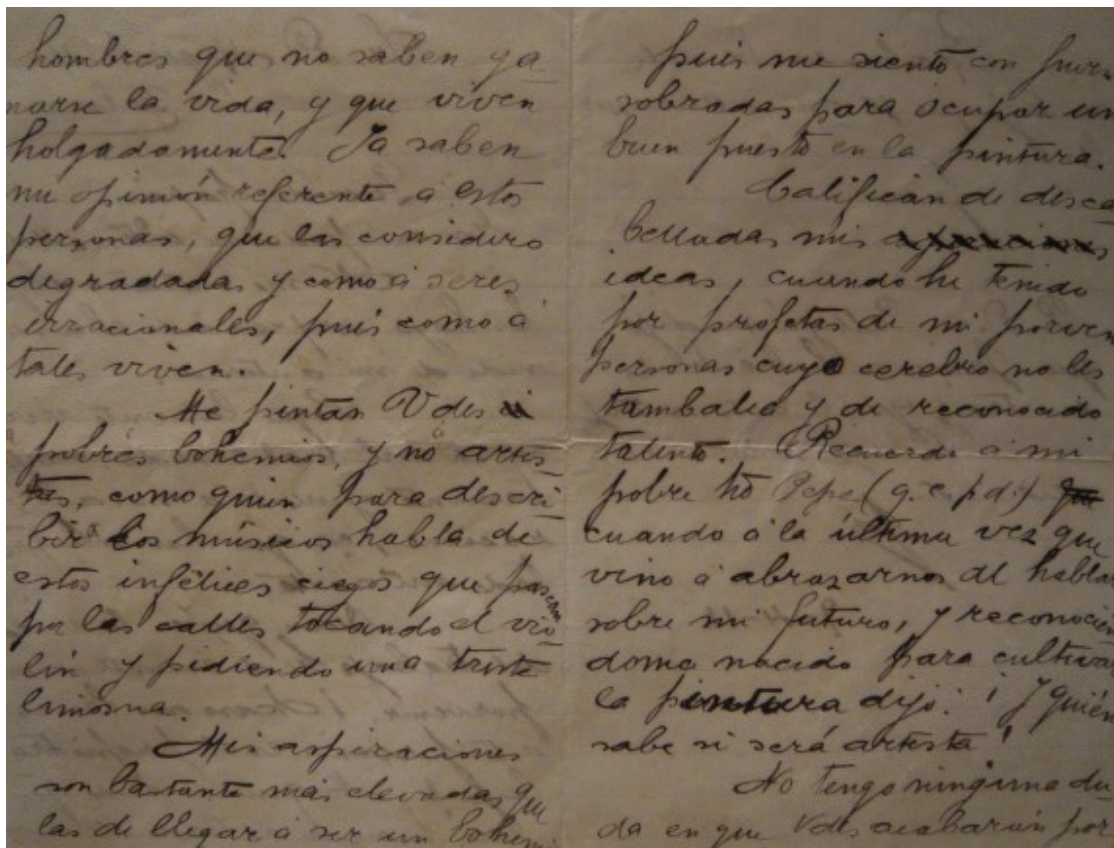
Dicen que en la vida del trabajo he de encontrar mi porvenir. ¡Acaso no busco este porvenir en el propio trabajo!

[?]

Mis aspiraciones son bastante más elevadas que las de llegar à ser un bohemio, pués me siento con fuerzas sobradas para ocupar un buen puesto en la pintura.

Califican de descabelladas mis ideas, cuando he tenido por profetas de mi porvenir personas cuyo cerebro no les tambalea y de reconocido talento. Recuerdo a mi pobre tío Pepe (q.e.p d.) cuando à la última vez que vino à abrazarnos al hablar sobre mi futuro, y reconociéndome nacido para cultivar la pintura dijo: ¡Y quién sabe si será artista!

No tengo ninguna duda en que Vdes acabarán por darme la razón.

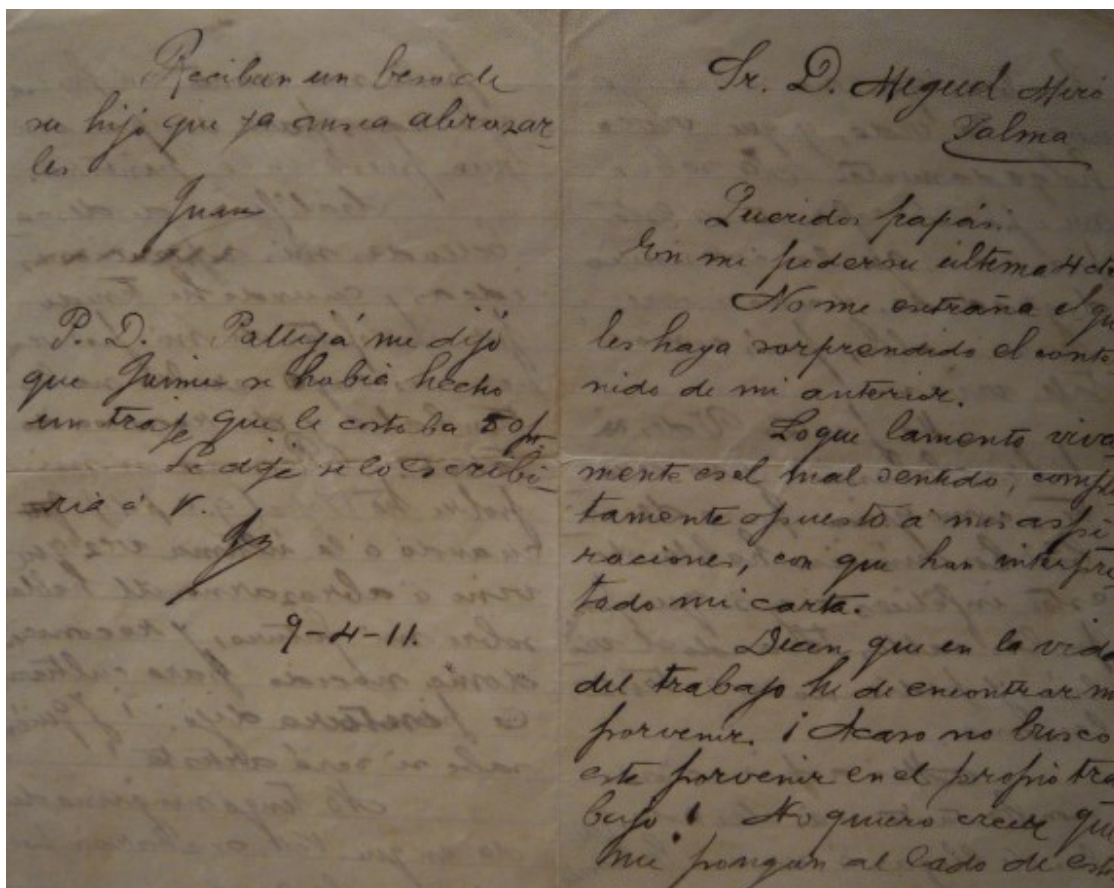

Arxi Successió Miró, Palma de Mallorca

A Bartomeu Ferrà. Barcelona, tardor de 1914

So content dels meus esforços per a vencer la forma; els meus estudis de tacte han devingut feconds; amb ells he adquirit una visió viva de la forma; les meves obres son millor construïdes que les que tu vegeres. Crec que seguint aquesta orientació pedagògica arribaré a dibuixar be. Ço requereix empró una gran força de voluntat... a l'home li cal la lluyta. Aixís parla Goethe en "Eridon i Amina".

Arxiu Successió Miró, Palma de Mallorca

A Josep Francesc Ràfols. París, 14 de març de 1920

He vist exposicions dels moderns. Els francesos están adormits.

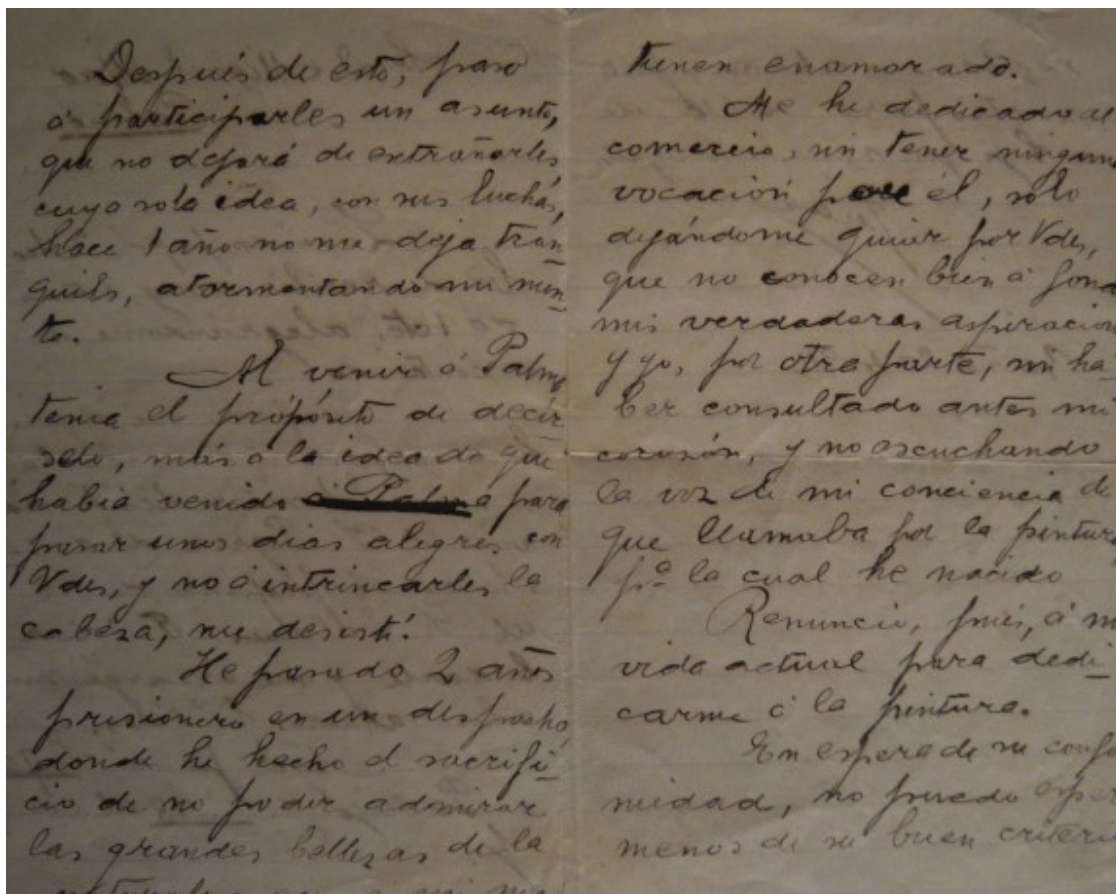
Exposició Rossenberg Obres de Picasso i Charlot. Picasso, molt fi, molt sensible, molt pintor. Visita que li ferem al taller, fa decaure l'esperit. Tot está pel marxand, per la pesseta. La visita an En Picasso sembla que anem a visitar a una bailarina que té diversos amants. Charlot superat pel nostre Vayreda. An altres llocs he vist teles de Marquet i Matisse, en tenen de molt boniques, però en fan moltes perquè sí, només pel marchand i per la pesseta. En les galeries es veuen moltes bestieses sense solta ni volta. La tradició francesa está rompuda. Aquella pluja de colors i llum dels grans impressionistes recollida pel clàssic Cézanne per a fer-ne obra de museu resta estancada. Després de l'impressionisme, ve l'anarquia -salvant l'obra dels Matisse, Marquet, etc., quan aquets resten purs, immaculats.

Esforz ordenador del cubisme. Sota la gran disciplina cubista dels Bracque, Picasso, hi viuen un exèrcit de paràsits. Exposició dels cubistes a les Galeries La Boétie.

Un homenatge al pur, sensibílíssim Maurice Utrillo!

La jove pintura catalana es infinitament superior a la francesa; ting absoluta confiança en la intervenció salvadora de l'Art català. Quan Catalunya permetrà que els artistes purs puguin

guanyar lo just per menjar i pintar? Aquesta aspresa en que Catalunya tracta les coses d'espirit potser sigui un calvari redentor. Els francesos (i Picasso!) están perduts perquè troben el camí pla i pintien per vendre.

Arxiu Successió Miró, Palma de Mallorca

A Pablo Picasso. Barcelona, 28 de desembre de 1920

Amigo Sr. Picasso:

Dentro los primeros días de Febrero volveré a Paris. Antes de marchar iré a saludar a su Srã. Madre. Si V. desea algo de ella prevenguela, que yo tendré mucho gusto en complacerle. Le desea muy feliz año 1921, su muy admirador

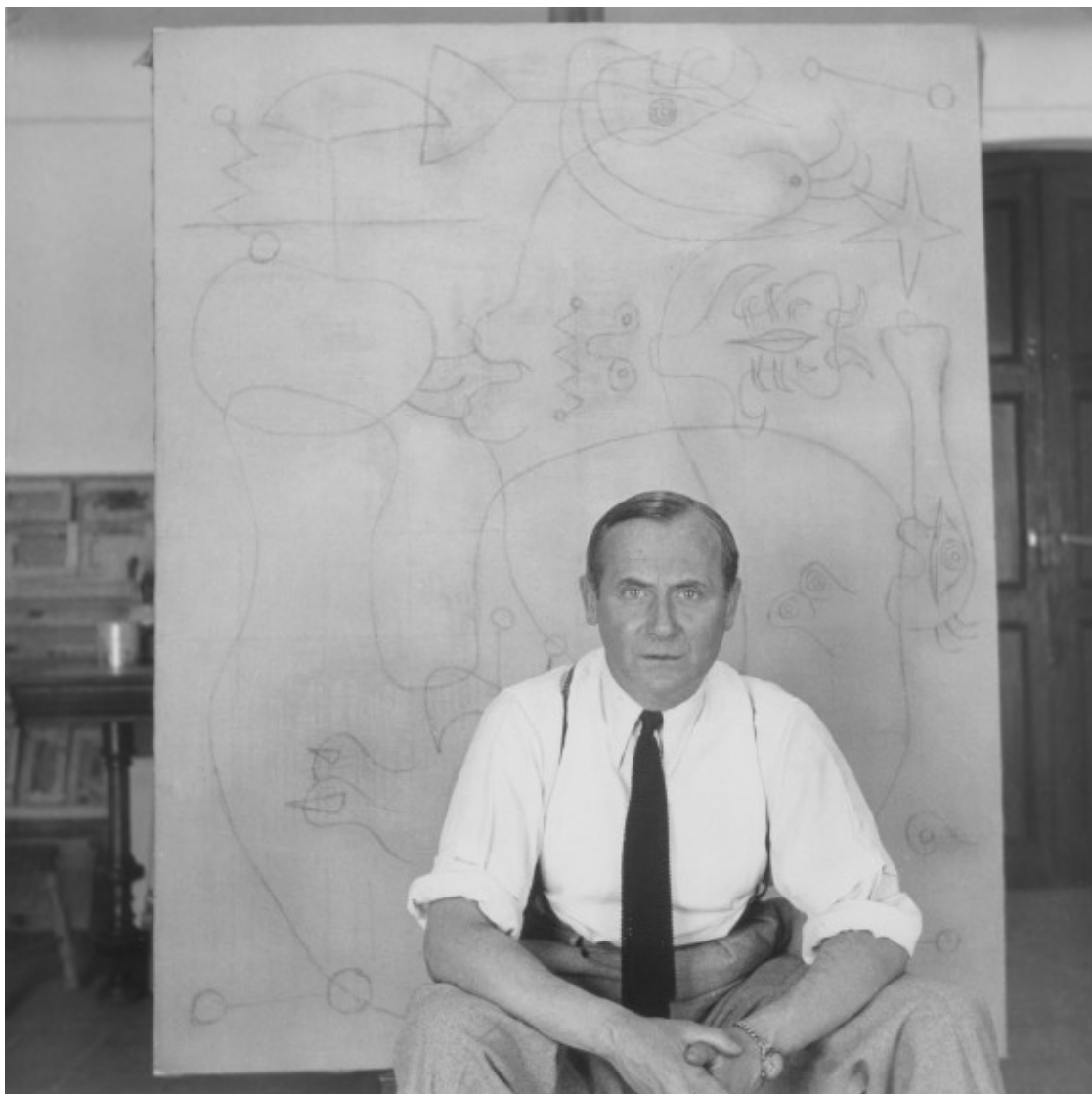

Foto: Joaquim Gomis - Joan Miró?, 1944. © Hereus de Joaquim Gomis. Fundació Joan Miró?, Barcelona

A Salvador Dalí Cusí (pare). París, 20 de maig de 1929

He tingut sempre la més gran confiança en el seu fill, i és per això que ací he aprofitat sempre tota ocasió per a parlar d'ell, absolutament convençut com estic del seu pervindre que sens dupte serà esclatant.

[...]

Els començaments d'un pintor, materialment parlant, com vostè veu no son aquí fabulosos, però lo que cal a tot preu i el seu fill ha lograt, és ésser *ben llençat*, tot lo altre ja vé amb el temps.

Foto: Joaquim Gomis __Preparació de la Sèrie Barcelona. Impremta Miralles, Barcelona, 1944 © Hereus de Joaquim Gomis, Fundació Joan Miró, Barcelona

Epistolari català Joan Miró 1911 - 1945 (<http://www.editorialbarcino.cat/index.php/epistolari-catala-joan-miro-1911-1945.html>)

© Edició de Joan M. Minguet, Teresa Montaner i Joan Santanach
© d'aquesta edició: Editorial Barcino i Fundació Joan Miró, 2010